

*egy csettintésre eltűnt a többi mocskos
szerencsétlen, még a tetvek is kiugorhattak
az ablakon, ettől azért egy kis mosolyt
elengedett, órákig vájták aztán a húsát,
karcolták, tépték, ugyan már, elvtársak,
ordította, de hiába, ordított, majd elvették
a hangját, kikopott hangja az egész hodályból,
a fájdalom épp csak annyi volt, hogy el ne
ájuljon, de a félelem, akár tíz átok belsejében,
akár tíz vesztes csata árkaiban, nem beszéltek
hozzá, pedig az angyalok állítólag beszélnek,
csak nyomták a tűt a hátába, olvasott már róla,
hogy egyes népeknél szokás a bőrvarrás,
vadászatok és varázslatok előtt, után, ábrákat
vágatnak magukba, vagy hogy mennyi embert
öltek már meg, ő még magát se, de nem is
ezért vannak itt; aztán a hanem is beugrott
neki, valahogyan megérezte, egy vallásos kép
került a háta közepére, megjelölés vagy újjá-
születés ez, ki tudja, ki dönti el, neki esélye
sincs, csak az irgalom, csak az irgalom
legyen meg neki. Ugyanúgy nem veszi majd
észre, mint ahogy a képet a
hátán sem láthatja meg igazán.*

BENKŐ ATTILA

Egy közeli uszodában

*Három rövid sáv:
gyors, közepes, lassú,
ez az élet sorrendje
a medencében is.
Én lassan úszom, nem oda-vissza,
már csak messzire.
Néha bebámul egy kölyök
az üvegajtóra tapadva.
Egyre hidegebb a víz,
de a szaunában
hamar megizzadok. Jöhet
a zuhanyozás, utána
egy uszodai törülközőt
terítve magamra
pihenek a léccágyon.*

Alibi

*Késő ősszel
az egyiket a másikkal,
nem fűvel-falevéllal,
dióval és hideg almával
csalta meg, mikor nem ott
nyögdécselt a nagy kertben.
A varjak pedig soha még
olyan jól nem éltek,
mint azokon a szürke ünnepnapokon.*

Egy régi ablak

*Sok évvel
a robbanások után
már csak a te ablakod
van üvegcsíkokból.
Megszokta a szemem.
Még a tiszta kék eget
sem szabdalja szét.
Ha jön a zivatar,
egy dohos párnát
szorítasz a fejedre,
én meg az ablak elé
tartva kezemet, dicsérem
a néhai üveget.*

SZITA SZILVIA

Visszatérés

nem tudsz
más lenni, mint hangtalan, fáradt üzenet

*A házat átépítették azóta többször is.
A kapcsolót rossz helyen keresed, mint elülő
vihar után. Tapogatod a falat, vakon,
hirtelen villanyfény árasztja el a szobát –
szinte feltöri a képet. A bútorok ugyanott,
helyén minden díszlet. Elbúzod a függönyt, kinézel.
Az ablakon túl csend van és sötét, mint egy kihalt
nézőtér. Letehetnéd, de nem hoztál csomagot.*